

Mit hiszünk?

11. rész

A metodista hitvallás az anglikán egyház hitcikkelyein alapul. John Wesley a 39 anglikán hitcikkelyt szűkítette le 25-re, ami a metodista közösségek hitvallása lett. Káténkban ezeket a hitcikkelyeket nem sorrendben, hanem tartalmi összefüggésükben tanulmányozzuk.

23. cikkely: A felsőbbiségről

Mivel nincs hatalmasság, hanem csak Istentől, minden keresztyén kötelessége, hogy lelkiismeretéért illő tisztelet és engedelmességet tanúsítson annak az országnak hatósága és törvényei iránt, amelyben él, és békeszerető polgárnak bizonyuljon.

1. A Szentírás világosan tanítja, hogy minden hatalomnak Isten az eredeti birtokosa.

1 Péter 5, 11

Miatyánk

2. Isten ebből a hatalomból átruház valamennyit másokra

Jn 19, 11

Rm 13,1

3. A hívő ember viszonyulása a hatalomhoz

Rm 13, 2-4

4. A hatalom gyakorlásának határai

5. Amikor hívő ember kezébe kerül a hatalom ...

Róma 13,1-2. „Minden lélek engedelmeskedjék a felettes hatalmaknak, mert nincs hatalom mástól, mint Istentől, ami hatalom pedig van, az az Istentől rendeltetett. Aki tehát ellene szegül a hatalomnak, az az Isten rendelésének áll ellen; akik pedig ellenállnak, azok ítéletet vonnak magukra.”

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET)

Próbaidős tag KÁTÉ 2010-11/11. rész

13,3 „Mert a jócselekedet miatt nem kell félni az előjáróktól, hanem csak a rossz miatt. Azt akarod, hogy ne kelljen félned a hatalomtól? Tedd a jót, és dicséretet kapsz tőle”.

13,4 „Mert Isten szolgálja az a te javadra. Ha azonban a rosszat teszed, akkor félj, mert nem ok nélkül viseli a kardot, hiszen ő Isten szolgálja, aki az ő haragját hajtja végre azon, aki a rosszat teszi.”

13,5 „Ezért tehát engedelmeskedni kell nemcsak a harag miatt, hanem a lelkiismeret miatt is.”

13,6 „Hiszen adót is azért fizettek, mert ők Isten szolgálói, akik éppen ebben a szolgálatban fáradoznak.”

Mt 22,21; Mk 12,17; Lk 20,25; 1Tim 2,1-2; Tit 3,1; 1Pt 2,13-15

13,7 „Adjátok meg mindenkinek, amivel tartoztok: akinek az adóval, annak az adót, akinek a vámmal, annak a vámot, akinek a félelemmel, annak a félelmet, akinek pedig tisztelettel: a tiszteletet.”

Zsolt 22,30 „Csak előtte borulnak le a földi hatalmasságok, térdet hajt előtte minden halandó, aki nem tudja életét megtartani.”

Ef 1,21 „Feljebb minden méltóságnál és hatalmasságnál, minden erónél és uralomnál, sőt minden névnel is, amelyet segítségül hívnak, nemcsak ebben a világban, hanem az eljövendőben is.”

Ef 3,10 „...és hogy ismertté legyen most az egyház által a mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt az Isten sokféle bölcsessége.”

Kol 1,16 „Mert benne teremtett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: minden általa és reá nézve teremtett.”

Kol 2,10 „...és benne jutottatok el ti is ehhez a teljességhez, mert ő a feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.”

Kol 2,15 „Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszégyenítette őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk.”

1Tim 6,15 „Ezt a maga idején megmutatja majd a boldog és egyetlen Hatalmasság, a királyok Királya és uraknak Ura.”

1Pt 3,22 „...aki miután felment a mennybe, az Isten jobbán van, és alávettettek neki angyalok, hatalmasságok és erők.”

Júd 8 „De mindezek ellenére ezek az álmodozók is ugyanúgy beszennyezik a testüket, megvetik Isten felségét, és káromolják a mennyei hatalmasságokat.”

1. A nyelv, mint Istenképűségünk része

A Szentírás tanúságtétele szerint Isten a szava által teremtette a világot. A mai természettudomány álláspontja szerint az azonos fajba tartozó állatok is kommunikálnak valamilyen módon egymással, sőt érzelmeket is képesek kifejezni. A beszédteremtő hatalma, az, hogy jelzéseken kívül gondolatainkat is megoszthatjuk egymással az ember sajátja, istenképűségének része. Gondoljuk meg, mi mindent építhetünk (bizalmat, kapcsolatokat) szavainkkal és mennyi mindent rombolhatunk általa (pletyka, rosszindulatú beszéd).

- ❖ **15. Zsoltár** „Dávid zsoltára. Uram, ki lehet sátrának vendége, ki tartózkodhat szent hegyeden? Az, aki feddhetetlenül él, törekszik az igazságra, és szíve szerint igazat szól; nyelvével nem rágalmaz, nem tesz rosszat felebarátjával, és nem hoz gyalázatot rokonára. Megvetéssel néz az alávalókra, de tiszteli azokat, akik az Urat félik. Esküjét nem vonja vissza, ha kárt vall is. Nem adja pénzét uzsorára, és nem hagyja magát megvesztegetni az ártatlan rovására. Aki ezeket teszi, nem tántorodik meg soha.”

2. A beszéd feladata: meg- és elnevezni a dolgokat

Az Édenben az ember feladata volt el- és megnevezni az állatokat. A régi korokban úgy gondolták, hogy aminek nevet adunk afelett (isteni) hatalmunk van. Ez a gondolkodás részben igaz. Tárgyak, események, érzelmek megnevezése, ötleteink, véleményünk szavakba öntése beazonosíthatóvá, kezelhetővé, értelmezhetővé teszi a dolgokat.

- ❖ **1 Móz 2, 19, 20** „Formált tehát az Úristen a földből mindenféle mezei állatot, mindenféle égi madarat, és odavitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi; mert minden élőlénynek az a neve, aminek az ember nevezi. Így adott az ember nevet minden állatnak, az égi madaraknak és minden mezei élőlénynek.”

3. Miért nem értjük egymást?

A Szentírás szerint Isten a Bábel tornya építésekor zavarta össze a nyelveket. Azóta ahány nép, annyi nyelv, sőt sokszor egy nyelven belül is sokfajta nyelvjárás létezik. De ha ugyanazt a nyelvet beszéljük is, sokszor nem értjük egymást. Mert a velem azonos nyelvet beszélőt megérteni – ez szívbeli döntés

kérdése. Meg akarom-e hallgatni a másikat? És, ha meghallgatom őt, vajon hallom is, nem zárom-e be a szívem, és csak előítéleteim, félelmeim szűrőjén keresztül hallom és ítélem meg, amit a másik mond.

- ❖ **1 Móz 11,1-9** „Az egész földnek egy nyelve és egyféle beszéde volt. Amikor útnak indultak keletről, Sineár földjén egy völgyre találtak, és ott letelepedtek. Azt mondták egymásnak: Gyertek, vessünk téglát, és égessük ki jól! És a téglá lett az építőkövik, a földi szurok pedig a habarcsuk. Azután ezt mondták: Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén. Az Úr pedig leszállt, hogy lássa azt a várost és tornyot, amelyet az emberek építettek. Akkor ezt mondta az Úr: Most még egy nép ez, és mindnyájuknak egy a nyelve. De ez csak a kezdete annak, amit tenni akarnak. És most semmi sem gátolja őket, hogy véghezvigyék mindazt, amit elterveznek. Menjünk csak le és zavarjuk ott össze a nyelvüket, hogy ne értsék egymás nyelvét! Így szélesztette szét őket onnan az Úr az egész föld színére, és abbahagyták a város építését. Ezért nevezték azt Babelnek, mert ott zavarta össze az Úr az egész föld nyelvét, és onnan szélesztette szét őket az Úr az egész föld színére.”

4. A beszéd hatalma

A Szentírás tud a beszéd ártó és gyógyító hatalmáról. Tud arról is, ami beszédünket és hallásunkat is egyaránt irányítja.

- ❖ **Jakab 3,2-10** „Mert sokat vétkezünk mindnyájan: de ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét. Ha a lovak szájába zablát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, egész testüket irányíthatjuk. Íme, a hajókat, bármilyen nagyok, és bármilyen erős szelek hajtják is őket, egy egész kis kormányrúddal oda lehet irányítani, ahova a kormányos akarja. Ugyanígy a nyelv is milyen kicsi testrészt, mégis nagy dolgokkal kérkedik. Íme, egy parányi tűz milyen nagy erdőt felgyújthat: a nyelv is tűz, a gonoszság egész világa. Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszennyezi, és lángba borítja egész életünket, miközben maga is lángba borul a gyehenna tüzetől. Mindenfajta vadállat és madár, csúszómászó és tengeri állat megszelídíthető: meg is szelídíti az ember; a nyelvet azonban az emberek közül senki sem tudja megszelídíteni, fékezhetetlenül gonosz az, telve halálos méreggel. Ezzel áldjuk az Urat és Atyát, és ezzelátkozzuk az Isten hasonlatosságára teremtett embereket: ugyanabból a szájából jön ki az áldás és az átok. Testvéreim, nem kellene ennek így lennie.”
- ❖ **Luk 6,45** „A jó ember szíve jó kincsből hozza elő a jót, és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.”

5. Mi kell ahhoz, hogy értsük egymást?

Isten nagy ajándéka, ha vannak emberek körülöttünk, akikkel értjük egymást. Akikkel „egymás szájából vesszük ki a szót.” A szív egysége azonban nemcsak érzés, hanem döntés kérdése is.

❖ **ApCsel 4,32-33** „A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt. Senki sem mondott vagyonából bármit is a magáénak, hanem mindenük közös volt. Az apostolok pedig nagy erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy kegyelem volt mindnyájukon.”